

ringen fundet det naturligt, at de i Tyskland stationerede danske styrker overdrages den øverstkommanderende, hvilket beslutningen tager sigte på. Da disse styrkers placering i Tyskland hviler på aftaler med Storbritannien, gjorde beslutningen det nødvendigt at indlede forhandlinger med dette land om sagen.

Forslaget til rigsdagsbeslutning mødte på rigsdagen tilslutning fra de tre største partier, mens de øvrige tre partier ikke kunne medvirke til dets vedtagelse.

Retsforbundets ordfører, *Viggo Starcke*, erklærede dog ved sagens 1. behandling i folketinget, at han ville anbefale forslaget til vedtagelse, dersom tinget gav ham tilslutning til følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at danske styrker, der gør tjeneste udenfor landets grænser, skal tilvejebringes på frivillig basis, fortsætter folketinget behandlingen af det foreliggende forslag.“

Dette forslag forkastedes imidlertid med 107 stemmer mod 9 (DR), idet 8 medlemmer (RV) afholdt sig fra at stemme. Inden denne afstemning fandt sted, havde et andet medlem af retsforbundet, *Kjeldgaard Iversen*, udtalt, at han for sit vedkommende af nærmere angivne grunde måtte gå imod forslaget til rigsdagsbeslutning.

Det udvalg, hvortil forslaget til beslutning henvistes i folketinget, afgav en udførlig betænkning, hvori et flertal (de tre største partier) — på grundlag af besvarelser og oplysninger, som forsvarsministeren og udenrigsministeren havde givet — udtaler:

„Den øverstkommanderendes beføjelser *under fredstidsforhold* går ud på, at han kan gøre henstillinger til de nationale regeringer bl. a. vedrørende organisationen, udrustningen og træningen af — herunder eventuelt tjenestetiden for — de styrker, der stilles til rådighed for den fælles forsvarsstyrke. Udvalgets flertal finder det ganske naturligt, at der tillægges den øverstkommanderende disse beføjelser. Da det ikke blot er af afgørende betydning for forsvarsstyrken som sådan, men også for Danmark, at de tropper, landet stiller til rådighed for forsvarsstyrken, står mål med de krav, andre landes tropper opfylder, bør sådanne henstillinger selvsagt gøres til genstand for nøje og velvillig overvejelse. Udvalgets flertal har herved bemærket sig, at afgørelsen af, hvorvidt de pågældende henstillinger skal følges, i henhold til de forslaget ledsagende bemærkninger skal træffes i overensstemmelse med hvert enkelt lands forfatning.